

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Pekel Valentina Ghennadi,

născută la 05 ianuarie 1976, originară din or. Soroca, domiciliată la moment la Mănăstirea Frumoasa din r-nul Călărași, s. Frumoasa.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 13 iunie 2012 - pînă la 30 iulie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 02 septembrie 2013 - pînă la 11 decembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 18 martie 2014 - pînă la 21 mai 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 30 iulie 2013, Pekel Valentina a fost condamnată în baza art.190 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Pekel Valentina în beneficiul lui Ciofu Mihail prejudiciul material în mărime de 41000 lei și în beneficiul lui Patrașcu Victor suma de 9750 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Pekel Valentina la 11 martie 2009, activînd în calitate de contabil-șef al SRL „Vegetal

Prim", cu sediul în s. Alexandreni, r-nul Sîngerei, fără a avea împuterniciri legale din partea directorului Ciauș Nicolai, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, a primit de la Ciofu Mihail - 17 600 kg semințe de floarea soarelui, iar de la Patrașcu Victor 7300 kg de semințe de floarea soarelui, cu prețul unui kg de 2,50 lei, pe care le-a prelucrat, realizînd uleiul, iar venitul obținut l-a însușit, prin ce a cauzat daune materiale considerabile, lui Ciofu M. în mărime de 44000 lei, iar lui Patrașcu Gh. în sumă de 18250 lei.

3. Cu apel sentința a fost atacată de acuzatorul de stat, care invocînd blîndețea pedepsei, și anume, la stabilirea pedepsei instanța de fond n-a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, totodată incorect au fost aplicate prevederile art. 79 Cod penal, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii comise, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri cu condamnarea inculpatei conform învinuirii înaintate la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani, cu excluderea art. 90 Cod penal, iar acțiunea civilă urmează de a fi admisă integral. Apelantul a argumentat că instanța de fond a considerat responsabilitatea redusă ca circumstanță excepțională în privința inculpatei, aplicîndu-i pedeapsa sub limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului, ce i se incriminează. A menționat că Pekel V. la comiterea infracțiunii a avut un rol activ, ultima a negociat cu vînzătorii Ciofu M. și Patrașcu V. asumîndu-și anumite obligații, pe care de la bun început era conștientă că nu le va respecta. Scopul și motivul faptei a fost de a obține livrarea producției de floarea soarelui și veniturile de la prelucrarea acesteia. Consideră că inculpata a avut posibilitatea de a recupera prejudiciul cauzat părților vătămate, însă banii obținuți i-a utilizat în alte scopuri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de acuzatorul de stat.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui V. Pekel în săvîrșirea infracțiunii imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatei, just a încadrat în drept acțiunile ei, circumstanțe care nici nu se contestă.

De asemenea, instanța a conchis că și măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către instanța de fond, că la stabilirea acesteia s-a ținut seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză: caracteristica pozitivă, lipsa antecedentelor penale, căința sinceră în cele comise, colaborarea activă cu organul de urmărire penală, iar la momentul comiterii faptei avea o responsabilitate redusă, fapt confirmat prin raportul de expertiză psihiatrică legală staționară nr.27 sn.-2012, care au servit temei de aplicarea art. 79 Cod penal, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, considerînd totodată irațională executarea reală a pedepsei cu închisoarea, pe motiv că corectarea și reeducarea ei este posibilă fără izolarea de societate, adică străduința de a resocializa persoana, fiind una din cele mai eficiente metode de restaurare a relațiilor sociale afectate prin infracțiune, în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei, nefiind stabilite careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi legale.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care invocînd temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrii contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, de condamnare a lui Pekel V. conform învinuirii înaintate, invocînd că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Consideră, că instanțele judecătorești incorect au apreciat circumstanțele ce au servit temei de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare mult sub limita sancțiunii minime indicate în norma penală, ceea ce a condus și la aplicarea incorectă a prevederilor art. 90 Cod penal. Referitor la faptul că inculpata a recunoscut vina, precum și prezența altor circumstanțe atenuante, fără recuperarea prejudiciului părților vătămate, care pînă la moment este în proporții mari, poate conduce la restabilirea echității sociale afectate prin infracțiunea data, iar refugierea temporară a inculpatei la Mănăstirea din s. Frumoasa, r-nul Călărași poate argumenta neachitarea prejudiciului dat, invocîndu-se doar faptul că este la îngrijirea localului sfînt și este în imposibilitatea să achite prejudiciul cauzat. Astfel, circumstanțele nominalizate indică că inculpata se eschivează cu rea-voință de la obligația de a repara dauna cauzată, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu este argumentată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

La fel, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei și critică aceste hotărîri numai referitor la aplicarea pedepsei mai blînde decît cea prevăzută de lege cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui V. Pekel pe termen de probă.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal în special, a prevederilor art.79 și 90 Cod penal.

Totodată, potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea,

de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textul sentinței, Colegiul reține că prima instanță a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana celui vinovat (Pekel Valentina), precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, prevăzute la art.75 Cod penal.

Conform sancțiunii art.190 alin.(4) Cod penal, în baza căreia Pekel V. a fost condamnată, prevede pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 7 la 10 ani.

Prima instanță i-a stabilit lui Pekel Valentina, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, pedeapsa de 5 ani închisoare, considerînd ca circumstanțe excepționale și anume faptul că este caracterizată pozitiv, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, are la întreținere un copil minor, s-a căit sincer de cele comise, lipsa antecedentelor penale, precum și că inculpata dispune de o responsabilitate redusă, fapt confirmat prin raportul de expertiză psihiatrică legală staționară nr.27 sn.-2012 din 28.03.2012, ținînd seama și de gravitatea faptei.

Pedeapsa aplicată inculpatei, conform prevederilor art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pe termen de probă, procedură care poate fi aplicată avînd în vedere art. 75 Cod penal, deoarece careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei stabilite de 5 ani închisoare nu sînt, iar suspendarea executării condiționate a pedepsei conform art.90 alin.(4) Cod penal poate avea loc și în cazul săvîrșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Astfel, se apreciază că prima instanță a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat fapta comisă, corect ajungînd la concluzia despre vinovăția lui V. Pekel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.79, 90 Cod penal, cu respectarea regulilor referitoare la criteriile de individualizare a pedepsei.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal reține că și această instanță și-a motivat concluzia prin care a respins apelul procurorului, constatînd că pedeapsa stabilită inculpatei este în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și că aplicarea art. 79 și 90 Cod penal în

privința lui V. Pekel s-a efectuat în limitele legii.

Raportînd aceste circumstanțe la afirmația recurentului, precum că instanța de apel nu a dat răspuns la motivele apelului, Colegiul penal conchide că aceasta nu se confirmă.

Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra acestora.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatei este în limitele prevăzute de lege, astfel că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Pekel Valentina Ghennadi*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 iunie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev